

सदा दाताको बच्चा दाता बन

आज दयाका सागर बाबा आफ्ना मास्टर दयाका सागर बच्चाहरूसँग मिल्न आउनुभएको छ । भक्तहरूले बापदादा र तिमी सर्वश्रेष्ठ आत्माहरूको दयालु-कृपालु नामले गायन गर्छन् । बापदादासँग वा तिमी सर्वश्रेष्ठ आत्माहरूसँग सबै धर्मका आत्माहरूले एक मुख्य चीज अवश्य चाहन्छन् । ज्ञान र योगका कुरा हर धर्ममा अलग-अलग छन्, जसलाई भनिन्छ मान्यता । तर एउटा कुरा सबै धर्ममा एकै छ । सर्व आत्माहरू दया वा कृपा, जसलाई उनीहरूले आफ्नो भाषामा आशीर्वाद भन्छन्, त्यो सबैले चाहन्छन् । तिमी सबै आत्माहरूसँग अब लास्ट जन्ममा पनि तिम्रो भक्तहरूले यही चाहन्छन्— अलिकति कृपा दृष्टि गर्नु होस् । थोरै हामी माथि पनि दया गर्नुहोस् । सबै धर्मको मूल निशानी “दया” मान्दछन् । यदि कुनै पनि धार्मिक आत्मा दयालु छैन वा दया दृष्टिवाला छैन भने उसलाई धार्मिक मान्दैनन् । धर्म अर्थात् दया । आज बापदादाले दयालु र कृपालु कतिसम्म बनेका छन्— त्यो देखिरहनु भएको छ ।

सबै ब्राह्मण आत्माहरू आफूलाई आदि सनातन प्राचीन धर्मको श्रेष्ठ आत्माहरू अर्थात् धर्मात्मा अवश्य मान्दछौ । हे धर्मात्माहरू ! तिमी सबैको पहिलो धर्म अर्थात् धारणा हो नै स्व प्रति, ब्राह्मण परिवार प्रति र विश्वको सर्व आत्माहरू प्रति दया भाव र कृपा दृष्टि । आफूले आफैँसँग सोध— सदा दया भावना र कृपा दृष्टि सबै प्रति रहन्छ वा नम्बरवार रहन्छ ? दया भाव वा कृपा दृष्टि कसलाई गर्नुपर्छ ? जो कमजोर आत्मा छ, अप्राप्त आत्मा छ, कुनै न कुनै कुराको वशीभूत आत्मा छ, यस्ता आत्माहरू दया वा कृपाको इच्छा राख्छन् वा उसको इच्छा नभए पनि तिमी दाताका बच्चाहरू ती आत्माहरूलाई शुभ-इच्छाद्वारा दिनेवाला हो । सारा दिनमा जति पनि आत्माहरूको सम्पर्कमा आउँछौ, चाहे ज्ञानी, चाहे अज्ञानी, सबै प्रति सदा यही दृष्टि रहन्छ वा अरू कुनै दृष्टि पनि रहन्छ ? चाहे कोही जस्तो सुकै संस्कार भएको होस्, यो दया वा कृपाको भावना वा दृष्टिले पत्थरलाई पनि पानी बनाउन सक्छ । अपोजीशनवाला आफ्नो पोजिशनमा टिक्न सक्छन् । स्वभावको टक्कर खानेवाला ठाकुर बन्न सक्छन् । क्रोध-अग्नि, योग-ज्वाला बन्न पुग्छ । अनेक जन्मको कडा हिसाब-किताब सेकेण्डमा समाप्त भएर नयाँ सम्बन्ध जुट्न जान्छ । जतिसुकै विरोधी होस्— ऊ यस विधिद्वारा गला मिलाउनेवाला हुन पुग्छ । तर त्यो सबैको आधार हो— “दया भाव” । दया भावको आवश्यकता यस्तो परिस्थिति र यस्तो समयमा हुन्छ ! समयमा गरेनौ भने कसरी मास्टर दयाको सागर कहलाउँछौ ? जसमा दया भाव हुन्छ— ऊ सदा निराकारी, निर्विकारी र निरहंकारी हुन्छ । मनसा निराकारी, वाचा निर्विकारी, कर्मणा निरहंकारी । यसलाई भनिन्छ दयालु र कृपालु आत्मा । हे दयाले भरपुर भण्डार आत्माहरू ! समयमा कुनै आत्मा प्रति दया भावको अंचली पनि दिन सक्दैनौ ? भरपुर भण्डारबाट अंचली दियौ भने सारा ब्राह्मण परिवारको समस्या नै समाप्त हुन जान्छ । संस्कार त तिमी सबैको अनादि, आदि अविनाशी दातापनको हो । देवता अर्थात् दिनेवाला । संगममा मास्टर दाता हो । आधाकल्प देवता दिनेवाला हो । द्वापरदेखि पनि तिम्रो जड चित्र दिनेवाला देवता नै कहलाइन्छ । सारा कल्पको संस्कार दातापनको छ । यस्ता दातापनको संस्कारवाला हे सम्पन्न आत्माहरू ! समयमा किन दाता बन्दैनौ ? लिने भावना दाताको बच्चाले गर्न सक्दैनन् । यसले देओस् अनि म दिन्छु, यस्ता देवता होइनन् लेवता भए । कुनचाहिँ आत्माहरू हो ? देवता वा लेवता ?

२०७३ श्रावण ९ आइतबार २४-०७-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २२.१०.८१ मधुबन

हे इच्छा मात्रम् अविद्या आत्माहरू ! अल्पकालको इच्छाको कारणले देवताको सट्टा लेवता नबन । दिदै जाऊ, दिएको गन्ती नगर । मैले यति गरें, यसले गरेन, यस्तो गिन्ती गर्नु दातापनको संस्कार होइन ! उदारदिल बाबाका बच्चाले यस्ता कुरा गिन्ती गर्दैनन् । भण्डारा भरपुर छ । गिन्ती किन गर्छौ ? सत्ययुगमा पनि कुनै हिसाब-किताब गिन्ती राख्दैनन् । रोयल फेमिली, राज्यवंशी मास्टर दाता हुन्छन् । वहाँ यस्तो सौदाबाजी हुँदैन । यति दिएँ, यति गरें । जसले जति लिन्छ त्यति भरपुर बन्छ । राज्यवंश अर्थात् दाताको घर । त्यसैले यो संस्कार भर्नु पर्छ । कहाँ भर्ने ? के सत्ययुगमा भर्ने ? अहिलेदेखि नै भर्ने हो नि ! यहाँ पनि बाबासँग सौदाबाजी गर्छन् । बाबाले मलाई सोध्नु भएन, बाबाले मसँग कुरा गर्नु भएन । आपसमा त सौदाबाजी धेरै गर्छन् । शाहनशाह बन, दाताको बच्चा दाता बन । उसले गन्यो अनि मैले यस्तो गरें, उसले दुई शब्द बोल्थ्यो अनि मैले चार शब्द बोलेँ । उसले दुई पटक भन्यो वा गन्यो अनि मैले एक पटक गरें । यस्तो हिसाब-किताब दाताको बच्चाले गर्न सक्दैनन् । कसैले तिमीलाई देओस् न देओस् तर तिमी दिदै जाऊ, यसलाई भनिन्छ दया भाव वा कृपा दृष्टि ! हे दयालु-कृपालु आत्माहरू, दिनेवाला बन । बुझ्यौ ?

बापदादाको पासमा सबै बच्चाहरूको खाता छ । सारा दिनमा कति समय दयालु वा कृपालु बन्छन् र कति समय दिने भावनाको सट्टा लिने भावना राख्छन् । यो सारा दिनको लीला बापदादाले पनि देख्नु हुन्छ । जसरी तिमीले यो भिडियो सेट लगाएका छौ, त्यसैले हेछौ पनि, सुन्छौ पनि । बापदादाको पासमा पनि हरेकको लागि टी.भी. सेट छ । जतिखेर चाह्यो, त्यतिखेर स्वीच अन गन्यो ।

यो हो सेवाको साधन अनि त्यो हो बाबा र बच्चाहरूको हालचालको साधन । त्यसो त अन्तमा यी सबै साधन समाप्त हुन्छन् । यो भिडियो काममा आउँदैन, विल पावरको सेट काममा आउँछ । साइन्सवाला बच्चाहरूले यति समय, इनर्जी, पैसा खर्च गरेर जुन साधन बनाएका छन् । बच्चाहरूको मेहनत बाबाको सेवामा लागि रहेको छ । त्यसैले बाबा पनि बच्चाहरूको मेहनत देखेर खुशी हुनुहुन्छ—सेवाको साधन राम्रो बनाएका छन् ! फेरि पनि हुन् त बच्चा नै ! बाबा पनि बच्चाहरूको आविष्कार देखेर खुशी त हुनुहुन्छ नि ! जुन कार्यमा लागेका छन् त्यस कार्यमा सफलता पाइरहेका छन् । चाहे अल्पकालको भए पनि सफलता त हो नि, त्यसैले बापदादाले भिडियो सेटलाई देख्नुहुन्छ, ती बच्चाहरूलाई देख्नुहुन्छ । अच्छा !

यही साधनद्वारा देश विदेशका बच्चाहरूले चारै तर्फ देख्नेछन्, सुन्नेछन् । बापदादाले पनि चारै तर्फका सबै बच्चाहरूलाई, जसले यही लगन लगाएर बसेका छन्—आज मधुबनमा के हुन्छ ! शरीरबाट विदेश वा देशमा भए पनि आकारी रूपद्वारा मधुबन निवासी छन् । बापदादाले ती सबै आकारी याद स्वरूप आत्माहरूलाई विशेष याद-प्यार दिइरहनु भएको छ । बापदादा डबल सभा देख्नुहुन्छ, सिंगल होइन । एक साकारी सभा, एक आकारी सभा । सबैको याद पुगिरहेको छ । अच्छा—सबैको पत्रहरूको एउटै उत्तर छ, उनीहरूले बाबालाई याद गरेका छन्, बाबाले पदमगुणा ती बच्चाहरूलाई याद गर्नु हुन्छ । जसरी उनीहरूले दिन गनिरहन्छन् त्यसैगरी बाबाले हर बच्चाको गुणहरूको माला सदा स्मरण गर्नुहुन्छ । सबै बच्चाहरूको मिलनको एउटै संकल्प हुन्छ र बापदादा पनि यस्तो मिलन मनाउने, संकल्प राख्ने आत्माहरूलाई विशेष अमृतबेलाको मिलनमा मिलन मनाएर रेस्पोण्ड दिनुहुन्छ र सबैलाई सेवा प्रति विशेष संकल्प दिइरहनु हुन्छ । अच्छा !

२०७३ श्रावण ९ आइतबार २४-०७-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २२.१०.८१ मधुबन
यस्ता सदा दयाभाव र कृपा दृष्टि राख्ने, सदा दिनेवाला, लिनेको कामना नराख्ने, इच्छा मात्रम्
अविद्या- यस्तो स्थितिमा रहने, यस्ता राज्यवंश संस्कारवाला, श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-
प्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

टिचर्सको साथ:- सबै बापदादाका विशेष सहयोगी आत्माहरू हौ । सहयोगी उही बन्न सक्छ, जो स्नेही
छ । जहाँ स्नेह हुन्छ त्यहाँ सहयोग नदिइकन रहन सक्दैन । सेवाधारी अर्थात् स्नेही अनि सहयोगी ।
साथ रहने, साथ दिने र फेरि लास्टमा हुन्छन् साथ चल्नेवाला । तीनैमा एवररेडी । साथ रहने र दिने
अहिले हो, चल्ने पछि हो । जब दुवै कुरा ठीक हुन जान्छ अनि तेस्रोको डेट पनि आउँछ । तिमी सबै
निमित्त आत्माहरू हौ नि । जति तिमीले साथ दिन्छौ अनि साथ रहन्छौ, त्यति तिमीलाई देखेर
अरूलाई पनि उमंग उत्साह स्वतः बढ्छ । एक तिमी अनेकौंको निमित्त हौ । म होइन, बाबाले निमित्त
बनाउनु भएको हो । मै-पन त समाप्त भयो नि । म को सट्टा मेरो बाबा, मैले गरेँ, मैले भनें- यस्तो
होइन, बाबाले गराउनु भयो, बाबाले गर्नु भयो, अनि हेर सफलता सहज हुन जान्छ । तिम्रो मुखबाट
बाबा-बाबा जति निकलन्छ, त्यति अनेकौंलाई बाबाको बनाउन सक्छौ । सबैको मुखबाट यही
निकलोस्- यिनीहरूको तात र बातमा बाबा नै बाबा छ, अनि अरूलाई पनि तात (लगन) लाग्छ ।
जो बात तात अर्थात् लगनमा हुन्छ, त्यही तात त्यही बात हुन्छ । बापदादा साना-साना कुमारीहरूको
हिम्मत र त्याग देखेर हर्षित हुनुहुन्छ । ठूलाले त चाखेर त्याग गरेका छन्, त्यो कुनै ठूलो कुरा
होइन । चाखेर हेरे अनि छोडे । तर यिनीहरूले त पहिला नै बुझेर काम गरेका छन् । जति साना
त्यति समझदार ।

पार्टीहरूसँग भेटघाट

गुजरात:- सदा आफूलाई महावीर अर्थात् महान् आत्मा सम्भरेर चल्छौ ? कसको बनेका छौ अनि के
बनेका छौ- केवल यो मात्र सोच्यौ भने पनि कहिल्यै व्यक्त भावमा आउन सक्दैनौ । व्यक्त भावबाट
माथि जाऊ अर्थात् फरिश्ता बनेर सदा उडिराख । फरिश्ता तल आउँदैनन्, धर्तीमा पाउ राख्दैनन् । यो
व्यक्त भाव पनि देहको धर्ती हो । जब फरिश्ता बन्यौ, फेरि देहको धर्तीमा कसरी आउन सक्छौ ?
फरिश्ता अर्थात् उड्नेवाला । सबै उड्ता पंछी हौ, पिंजडा वाला त होइनौ नि ? आधाकल्प त पिंजडा
भित्र थियौ, अहिले उड्ता पंछी भयौ । स्वतन्त्र भयौ । तलको आकर्षणले खिचन सक्दैन । तल आयौ
भने शिकारीले शिकार गरिदिन्छ । माथि उडिरह्यौ भने कसैले केही गर्न सक्दैन । सबै उड्ता पंछी हौ
नि ? पिंजडा खतम भयो ? चाहे जति सुकै सुन्दर पिंजडा भए पनि बन्धन त हो नि । यो अलौकिक
सम्बन्ध पनि सुनको पिंजडा हो । यसमा पनि फँस्नु हुँदैन । स्वतन्त्र अर्थात् स्वतन्त्र । सदा बन्धनमुक्त
रहनेले नै जीवनमुक्त स्थितिको अनुभव गर्न सक्छन् । अच्छा !

दिल्ली:- अहिलेसम्म दिल्लीमा ब्यापारी निकलेका छैनन् । बिजनेसमेन एक जनाले लाखौंलाई अगाडि
बढाउन सक्छन् किनकि एक बिजनेसमेन अनेकौंको सम्पर्कमा आउँछन् । जति सम्पर्कमा आउँछन् ती
मध्ये आधाले मात्र सन्देश सुने भने पनि कति हुन्छन् । यो पनि बिजनेस हो । बिजनेसमेनलाई कति
शेयर्स मिल्छ । सेवाको चान्स बिजनेसमेनलाई राम्रो छ । अब बिजनेसमेनको ग्रुप तयार गरेर आऊ ।

सेवाधारीहरूसँग:- जति ठूलो महत्त्व यज्ञको छ, त्यति नै यज्ञ-सेवाधारीहरूको पनि महत्त्व छ । यही
सेवाको यादगार अहिलेसम्म अनेक धर्म स्थानहरूमा कायम छ । पछि गएर जति पनि धर्म स्थानहरू

२०७३ श्रावण ९ आइतबार २४-०७-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २२.१०.८१ मधुबन बन्छन्, त्यस स्थानहरूको सेवाको पनि महत्त्व सम्भन्छन्। चैतन्य महायज्ञको सेवाधारीहरूको कति महत्त्व छ। यो केवल सेवा गरिरहेका छैनौ, पदमगुणा मेवा खाइरहेका छौ। सम्पत्तिवान जो हुन्छन् उनीहरूलाई भनिन्छ— यिनीहरूले सदा मेवा खाइरहेका छन्। गरिबको लागि भनिन्छ यिनीहरूले दाल-रोटी खान्छन् र धनवानको लागि भनिन्छ यिनीहरूले त मेवा खान्छन्। सेवाधारी अर्थात् मेवा खानेवाला। त्यसैले कति श्रेष्ठ हौ। हर कदममा डबल कमाई। मनसा पनि र कर्मणा पनि। मनसा अर्थात् यादमा रहेर सेवा गर्नु भन्ने डबल कमाई भयो नि। कसले कति कमाइ गर्छ, त्यो हरेकले स्वयं नै जान्न सक्छ। सेवाको भण्डार भरपुर छ। महायज्ञ अर्थात् सेवाको भण्डार। सेवाको भण्डार भरपुर छ, जसले जति गरोस्। हृद पनि छैन र घट्नेवाला पनि छैन। यस्तो हृद पनि छैन— यो काम पूरा भयो अब के गर्ने, भण्डारा भरपुर। बेहदको भण्डार छ, त्यसैले जति गर्न चाहन्छौ त्यति गर्न सक्छौ। माला-माल बन्ने चिट्ठा हो। लटरी त मिलेको छ, अहिले लटरीमा कुनचाहिँ लटरी लिएका छौ। पदम, लाख, हजार या सयवाला— त्यो तिमी माथि निर्भर छ। लटरी महान छ, पद्मौको पनि लिन सक्छौ।

बापदादा पनि सेवाधारी बनेर आउनुहुन्छ। विश्व सर्वशक्तिमान् अधिकारीको पहिलो स्वरूप त विश्व सेवाधारी हो नि। जस्तो बाबा, त्यस्तै बच्चाहरूको गायन छ। निर्विघ्न सेवाधारी हौ हैन! सेवाको बीचमा कुनै विघ्न त आउँदैन। वायुमण्डलको, सँगको, आलस्यको, भिन्न-भिन्न विघ्न छन्, कुनै पनि प्रकारको विघ्न आयो भने सेवा खण्डित हुन्छ नि। अखण्ड सेवा। कुनै पनि प्रकारको विघ्नमा कहिल्यै पनि नआऊ। निर्विघ्न सेवा, त्यसैको महत्त्व छ। अलिकति संकल्प मात्र पनि विघ्न नहोस्। यस्ता अखण्ड सेवाधारी कहिल्यै कुनै चक्रमा आउँदैनन्। कहिल्यै कुनै व्यर्थ चक्रमा नआऊ, तब सेवा सफल हुन्छ। नत्र सेवाको सफलता हुँदैन। अच्छा !

वरदान:- संशयको संकल्पहरूलाई समाप्त गरेर मायाजित बन्ने विजयी रत्न भव

कहिल्यै पनि पहिले नै यस्तो संशयको संकल्प उत्पन्न नहोस्— थाहा छैन म फेल हुन्छु कि ! संशयबुद्धि भएपछि नै हार हुन्छ, त्यसैले सदा यही संकल्प होस्— मैले विजय प्राप्त गरेरै देखाउँछु। विजय त मेरो जन्म सिद्ध अधिकार हो। यस्तो अधिकारी बनेर कर्म गर्नु भन्ने विजय अर्थात् सफलताको अधिकार अवश्य मिल्छ। यसै स्मृतिद्वारा विजयी रत्न बन्छौ। त्यसैले मास्टर ज्ञानसागरको मुखबाट थाहा छैन शब्द कहिल्यै पनि निकलनु हुँदैन।

स्लोगन:- रहमको भावनाले सहजै निमित्त भाव इमर्ज गरिदिन्छ।

✽ शब्दार्थ:- मेवा (हिन्दीमा)= सबै प्रकारका तागत दिने विशेष सुखवा फलहरू (बदाम, काजु, किशमिश, पिस्ता, नरिवल, छोहोरा, ओखर, अन्जीर, खजुर, तील आदि)।